

تأثیر ساختار مالکیت بر محافظه کاری شرطی و غیر شرطی

محسن دستگیر^۱

مهتاب کاکائی سبزه خانی^{۲*}

رامین علی پور^۳

تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۰۹/۱۵ تاریخ چاپ: ۱۳۹۹/۰۹/۲۵

چکیده

محافظه کاری در حسابداری مفهومی است که سابقه‌ای دیرینه دارد و یکی از مهمترین مفاهیم محدودکننده و یک ویژگی کیفی و البته مهم اطلاعات حسابداری به شمار می‌رود. محافظه کاری یک میثاق مهم در گزارشگری مالی است و سطح احتیاط در شناسایی و اندازه‌گیری سود و دارایی را نشان می‌دهد. ترکیب سهامداری یا ساختار مالکیت، یکی از موضوعات مهم حاکمیت شرکتی است که می‌تواند در کارایی هر شرکتی تأثیر قابل توجهی داشته باشد. زیرا انگیزه مدیران را تحت تأثیر قرار می‌دهد. اساسی‌ترین رکن بحث حاکمیت شرکتی اطمینان یافتن از اعمال حاکمیت صحیح سهامداران بر اداره شرکت است. لذا هدف این پژوهش بررسی تأثیر ساختار مالکیت بر محافظه کاری شرطی و غیر شرطی است. به منظور دستیابی به این هدف هشت فرضیه تدوین شد. جهت آزمون فرضیه‌ها با استفاده از روش حذف سیستماتیک؛ نمونه‌ای متشکل از ۱۸۶ شرکت از بین شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران طی سال‌های ۱۳۹۲ الی ۱۳۹۷ انتخاب گردید و مدل رگرسیونی چندگانه مبتنی بر داده‌های ترکیبی به کار برده شد. نتایج حاصل از پژوهش نشان می‌دهد که مالکیت دولتی، مالکیت نهادی، مالکیت متمرکز و مالکیت مدیریتی بر محافظه کاری شرطی تأثیر مثبت و معناداری دارند و مالکیت دولتی، مالکیت نهادی، مالکیت متمرکز بر محافظه کاری غیر شرطی تأثیر منفی و معناداری ندارند؛ اما مالکیت مدیریتی بر محافظه کاری غیر شرطی تأثیر مثبت و معناداری دارد.

کلمات کلیدی

ساختار مالکیت، محافظه کاری شرطی، محافظه کاری غیر شرطی.

۱. استاد گروه حسابداری، موسسه غیرانتفاعی هشت بهشت، اصفهان، ایران.
۲. دانشجوی دکتری حسابداری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد یزد، یزد، ایران (نویسنده مسئول: mahtab.kakae74@gmail.com)
۳. دانشجوی دکتری حسابداری دانشگاه آزاد واحد یزد، ایران.